

Motion

1975/76:201

av herr Fågelsbo om skattefrihet för vissa gåvor

Enligt 39 § förordningen om arvsskatt och gåvoskatt är vissa gåvor befriade från skatt.

Enligt detta lagrum åtnjutes skattefrihet:

- a) för gåva av möbler, husgeråd och andra lösören, som äro avsedda för gåvotagarens eller hans familjs personliga bruk och vars värde för samma mottagare under ett och samma kalenderår icke överstiger 10 000 kronor;
- b) för periodiskt understöd i den mån understödet skall inräknas i gåvotagarens skattepliktiga inkomst;
- c) för vad make vid bodelning, som förrättats av annan anledning än makes död, erhållit utöver honom enligt lag tillkommande andel i boet, i den mån värdet av vad maken bekommit icke överstiger värdet av hans giftorättsgods eller, om äldre giftermålsbalken är tillämplig, värdet av samfärdlig egendom, som av honom i boet vid äktenskapets ingående eller därefter införts;
- d) för annan än under a), b) och c) onförmäld fullbordad gåva, i den mån värdet av gåvan eller, om gåvotagaren under samma kalenderår av samme givare erhåller flera sådana gåvor som här avses, det sammanlagda värdet av dessa gåvor icke överstiger 2 000 kronor.

Det under punkten d) i 39 § angivna beloppet 2 000 kr. härleder sig från 1958 års lagstiftning, men redan 1914 års förordning, som innebar den första moderna gåvobeskattningen i vårt land, angavs ett belopp för skattefri gåva. Enligt denna förordning fick maximalt 3 000 kr. ges bort under två år, dvs. i genomsnitt 1 500 kr. per år. År 1935 utsträcktes sammanläggningstiden från två till fyra år, dvs. i genomsnitt 750 kr. per år.

Som ovan nämnts infördes nuvarande fribelopp – 2 000 kr. per år – genom 1958 års lagstiftning. Genom beslut av 1970 års riksdag konstruerades det skattefria beloppet om till ett skattefritt grundavdrag, så att gåvor beskattas endast till den del de överstiger det skattefria beloppet. Tidigare beskattades gåvan i sin helhet om värdet översteg gränobeloppet.

Det under punkten a) angivna beloppet 10 000 kr. tillkom år 1974 samtidigt som gåvoskattefriheten för lösöre utsträcktes till att omfatta inte enbart s. k. inre lösöre utan även annat lösöre.

Slutligen bör nämnas att här behandlad gåvoskattefrihet inte enbart gäller vid gåva från föräldrar till barn utan allmänt gäller vid gåva oavsett om givare och gåvotagare är släkt eller inte.

Ovan angivna skattefria belopp 1 500 kr./år (fr. o. m. 1915), 750 kr./år (fr. o. m. 1936) och 2 000 kr./år (fr. o. m. 1959) skulle i 1975 års penningvärde

uppgå till ca 11 650 kr., ca 4 320 kr. resp. ca 4 590 kr.

Det skattefria beloppet 2 000 kr. i 1958 års penningvärde är alltså inte hälften av detta belopp i dag. Justeringar äger rum då det gäller förmögensbeskattningen genom penningvärdesförändring. Men då det gäller skattefria gåvor har ingen ändring ägt rum sedan 1958 annat än mellan äkta makar.

Med hänvisning till ovanstående föreslås

att riksdagen beslutar höja det skattefria avdraget för gåvor till
4 000 kr.

Stockholm den 12 januari 1976

ANTON E. FÅGELSBO (c)